

TENGU-NO-KATA

Tengu-no-kata : de geest van een techniek.

Kata die ontwikkeld is in 2003 om de 'juiste' houding te beschrijven die vooropgesteld wordt in 'Tengu-no-michi' wanneer men in gelijk welke conflictsituatie een verantwoordelijk gedrag moet hebben. De kata leert de toepassing van één of meerdere tegen maatregelen nodig en voldoende, en dus gecontroleerd, als antwoord op een poging tot aanslag op de overlevingskans.

Het gaat hier dus niet om een gevechtscata die louter technieken aaneenschakelt en waarmee men tot in het oneindige zou kunnen doorgaan, maar over een gedragskata, die in eerste instantie een innerlijke houding weergeeft als reactie op een uiterlijke agressie. De kata geeft een inleidende gesticulatie weer die kan gevolgd worden door om het even welke combinatie van gevechtstechnieken (Karate, Quan fa enz) ongeacht welke stijl wordt toegepast.

Hij is de uitdrukking van een "houding Tengu"....hij is het merk van "de weg Tengu".

Deze kata heeft geen equivalent in geen enkel andere traditionele stijl en moet bijgevolg worden beschouwd als het resultaat van een moderne gedachtegang gekoppeld aan de sinds eeuwen gekende klassieke denkwijze in het Midden-Oosten. Deze bepaalt dat het hart en de origine van een stijl gebundeld wordt in een 'moederkata' (Kata, Tao) zodat een overgave makkelijker is. In dat opzicht is Tengu-no-Kata zowel in de aanpak als de inhoud, een schakel tussen het oude en het moderne. Dit toont aan dat "Traditie" ook "levendig" kan blijven door er elementen in te voegen die uit het hedendaagse leven worden genomen. Dit is o.a. het geval voor de vorm met wapen (Bukiho Tengu-no-kata: hieronder) waar duidelijk de band tussen Oosten(Traditie) en Westen(Modern) wordt aangehaald.

Tengu-no-kata is in de beoefening van Tengu eigenlijk wat de 10 Kumite Kata, ontworpen in 1974 zijn voor de Dojos van CRB. Er is in hun gezamenlijke uitvoering geen tegenstrijdigheid maar eerder complementariteit.

De kata bestaat uit drie delen die verschillende urgentie situaties weergeven, telkens in functie van de afstand van tussenkomst. Elke sequentie begint met een gewilde actie tot verdediging: een herhaling van de uitspraak van Gichin Funakoshi "Karate ni sente nashi"(in Karate is de eerste beweging geen offensieve actie). Tevens vindt men er de wil terug om te handelen conform de Wet mbt zelfverdediging, de voorwaarden en de proportionaliteit en toegelaten reactie.

De twee eerste delen bevatten het innemen van de "inzethouding" (Tengu-no-kamae) in de vier verschillende richtingen; de derde is een weigering tot inzet...De drie sequenties huldigen telkens het principe van "visie in de periferie" voor, tijdens of na de beslissing of in geval van geen beslissing. Er wordt contact gezocht met de erkende dreiging volgens het principe A.D.E.M (appréciation-décision-engagement-mobilité) ofwel dus A.B.I.M (appreciatie-beslissing-inzet-mobilité).

Het zijn de vormen van Kiai, de vormen tot initiatief (Sen-no-sen, Go-no-sen, Sen), de grootte van de bewegingen alsook hun ritme, de ademhalingsoefeningen die ermee gepaard gaan die de wezenlijke verschillen aangeven in wat men innerlijk voelt (emotie). Zij drukken in functie van "de problematiek van interventie" in verschillende termen uit wat de drie sekwenties aangeven.

Tengu-no-kata past in de beoefening met lege hand (Kara-ho) alsook voor de oefeningen met wapen (Buki-ho) of dit nu de oudere of moderne vorm is.

Karaho Tengu-no-kata; 3 vormen van antwoord op 3 vormen van confrontatie

(Groet op het vertrekpunt Kiten, nadien voeten uit elkaar met handen open langs het lichaam)

Karaho Tengu-chikama-no-kata (1ste sequentie)

Voor een afstand lijf aan lijf (chika-ma), 4 richtingen

Antwoord quasi instinctief, in een urgentie situatie: men heeft geen tijd gehad om het te zien aankomen, volkomen verrassing! Absoluut nodig: het contact verhinderen ofwel het met volle kracht verbreken, eerst een minimale veiligheidsafstand hernemen om nadien te kunnen appreciëren. Vandaar een enorme Kiai "Hei"), die op het ogenblik zelf de wil weergeeft om zich te verdedigen en die wordt gevolgd door vier snelle passen voorwaarts na de eerste pas achteruit (contact verbreken); dat alles op één enkele uitademing. Een constante spanning lichaam-geest (behoud van een "stadium rood") totdat de situatie onder controle is, wat wordt weergegeven door een terugkeer met zicht op de periferie en een normaal ademhalingsritme en een nieuwe en laatste glijpas achteruit.

Voor de twee eerste antwoorden (antwoord voor en links) is de eerste beweging een bescherming van het aangezicht (de neus in de linkerelleboog plaatsen), linkerhand zet zich vast op de rechterschouder) samen met een lage vuistslag met kantelbeweging om rechtvoor te blijven en toch enige afstand te hebben tot de dreiging (principe stoptechniek). De dynamiek van de beweging wordt verkregen door de de heupen in de richting van de stoot te gooien en het hoofd in te trekken.

Voor de twee andere richtingen (antwoord rechts + achter over rechterschouder), is de eerste beweging een raken met rechts in kantelbeweging, de arm verwijderd zich van het lichaam terwijl de linkerhand op de rechterschouder komt zoals in de twee vorige bewegingen teneinde het spiergeheugen te laten spelen.

Voor de vier bewegingen is deze dubbele beweging ter plaatse vooraleer te pivoteren en inname van de inzethouding (met een heupbeweging in tegengestelde zin als in het begin). Nadien terwijl men deze positie aanhoudt, zeer snelle en korte verplaatsing naar voren op 4 passen ("rattenpas") om te eindigen in dezelfde houding Tengu-no-kamae (deze beweging symboliseert de wil om te volgen tot de laatste controle).

Mentaal berust deze sequentie op de notie Sen-no-sen (snel hernemen van initiatief op initiatief).

Karaho Tengu-ma-no-kata (2de sequentie)

Voor een gemiddelde afstand (Ma). 4 richtingen (zelfde Embusen als voordien).

Men is verrast maar de dreiging is nog niet op ons. Het is niet meer dezelfde dreiging. Belangrijk: zich voorbereiden door naar inzethouding te komen maar ditmaal met zo lang mogelijk een "laag profiel" te bewaren teneinde af te schrikken. De Kiai ("Ho") geeft de verrassing weer maar niet de wil om te vechten. Stadium "oranje" naar "rood". Absolute waakzaamheid (het lichaam wijkt, maar de geest blijft vooraan), klaar om te reageren. Normale ademhaling.

Zelfde beweging voor de 4 richtingen: vertrek op inademing (verrassing), korte uitademing, zonder overmatige kracht, op de vergrendeling in de "inzethouding" (directe beweging, zonder bijkomende beweging met de elleboog in bescherming). Nadien met behoud van de positie, snelle verplaatsing voorwaarts met 2 korte passen om te eindigen in dezelfde houding Tengu-no-kamae (deze beweging symboliseert de wil om te "volgen") tot aan de eindcontrole maar slechts op 2 passen om een mindere spanning uit te drukken (de indruk en de hoop de situatie te kunnen ontwapenen zonder hierbij een contact te hebben). Op het einde een zicht in de periferie met een nieuwe en laatste glijpas naar achteren zoals voor Chika-ma.

Mentaal berust deze sequentie op de notie van Go-no-sen (tegenreactie op een initiatief).

Karaho Tengu-toma-no-kata (3de sekwentie)

Voor een grote afstand (To-ma). Eén enkele reactie naar achteren. Geen enkel verrassingselement. Geen stress dus geen onnodige reactie. Men is ver van het gevaar dat men heeft kunnen waarnemen gezien de afstand. Nadat men de situatie heeft kunnen inschatten beslist men niet tussen te komen (Cfr A.B.I.M).

Men geeft geen gevolg vermits men de plaats kan verlaten zonder contact te hebben ("Een wijs man bevindt zich nooit op de plaats van een gevecht"...). Dus trage bewegingen, concentratie met geruisloze Kiai, normale ademhaling. Stadium "oranje".

Men sluit de vuisten op een eerste glijpas naar achteren, in Moto-dachi, gevolgd door twee andere glijpassen in dezelfde richting, rustig. Zicht op de periferie, zonder de vuisten te bewegen, steeds klaar. Mentaal berust deze sequentie op de notie Sen (het initiatief bestaat hier in het niet innemen van de "inzethouding").

Terugkeer voeten uit elkaar, handen geopend langs het lichaam en eindgroet op het punt Kiten.

Tot slot

De eerste sequentie is technisch de moeilijkste, mentaal de meest belastende en vereist een totale fysische en mentale inzet in een zeer korte tijdspanne...Ze berust op een brutale explosie van de energie. De tweede sequentie, minder dringend, geeft de tijd zich aan te passen aan de realiteit die nog kan veranderen. Ze berust op een golf van groeiende energie, klaar maar ingehouden tot de eventuele finale beslissing.

De derde sequentie is een vorm van verdediging met simpele aandacht, die uiteindelijk niet nodig lijkt. Door te vertrekken bij het moeilijkste naar het eenvoudigste, de wil van uiterst geweld tot rustige controle, leert Tengu-no-kata dat het beste gevecht steeds datgene is wat men kan vermijden. De kata hoort perfect in de klassieke weg van een authentieke gevechtscunst van gisteren of vandaag. Weg van geen geweld en van Vrede.